

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi čepci naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopolci se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“. — Tisk: tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruge z enojnim jarcovom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev. Zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širini ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln. Osnovne, zahvalne, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vln. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšertni oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšertni oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilnični račun št. 841.652.

Uničene italijanske ladje v tržaškem pristanišču. - Napadi pri Polazzu in Redipugli odbiti.

Nadaljni uspehi zveznih čet med Vislo in Bugom. - Nemci zlomili ruski odpor med Lomžo in izlivom Buga in zavzeli eno utrdbo Nowogeorgijevska.

Belgijci deloma izpraznili svojo postojanko pri Dixmuidnu. - Odbiti francoski napadi na raznih točkah.

Z avstrijsko-italijanskega bojišča.

DUNAJ, 7. (Kor.) Uradno se objavlja: 7. avgusta 1915, opoldne.

Na Goriškem je bilo frontno ozemlje vzhodno linije Polazzo-Redipuglia dopoldne pod zelo srditimi sovražnimi topovskimi ognjem. Popoldne je več sovražnih bataljonov izvršilo napad na ta oddelek, a so po kratkem streljanju ustavili prodiranje.

Na vseh drugih frontah na Primorskem, na Korškem in Tirolskem so bili le topovski boji.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Dogodki na morju. — Dne 5. avgusta po enem naših podvodnikov potopili italijanski podvodnik je bil »Ne-reide«.

Dne 26. junija na enak način uničena torpedovka je bila »V PN«.

Dne 29. julija zvečer je v tržaškem pristanišču neka ladja zadela na eno naših min in zletela v zrak, ne da bi bilo takrat radi viharnega vremena mogoče poizvedeti, kake vrste je bila žrtev. Toda sedaj se je izkazalo, da je to bil italijanski podvodnik »Nautilus«, ki se je potopil takrat z vsem moštvo. Že po preteku postali italijanska torpedovka »VI PN« in že omenjena torpedovka »XVII OS« z vsem moštvo na enak način žrtev naših min.

Brodovno poveljstvo. Poročilo Čadorne.

DUNAJ, 7. (Kor.) Iz vojnega poročevalskega štapa se poroča: Poročila sovražnih generalnih štabov:

Italija, 5. avgusta. — Naše težke baterije so z zelo dobrim učinkom bombardirale železniško postajo Borgo Valsugana, kjer je bilo opaziti intenzivnejša gibanja čet in trenja.

Konstatirano bodi, da je imel sovražnik pri svojih trdnjavskih napadih na Monte Medetto na Korškem zelo težke izgube.

Na kraški planoti je bila noč mirna. Zjutraj je naša artilerija z uspehom streljala na infanterijske mase pri Martottiniju in na cesti Rupa-Doberdob korakajoče kolone. Prodiranje naših čet se je zopet pričelo. Nasprotno smo se na desnem krilu omejili na to, da smo vzdrževali poprej zasedene postojanke. Sovražnik je zamaš poskušal, da bi nam na Monte dei Sei Busi odzvel teren in je bil vržen nazaj ob velikih izgubah.

(Monte dei Sei Busi, trigonometar 118, je od 26. julija, ko smo ga začasno izgubili in potem zopet zavzeli, sedaj trdno v naših rokah.)

Italijanski komunikacijski dne 27. julija poroča pač o zavzetju Monte dei Sei Busi dne 26. julija. Toda naslednji komunikacije ne povedo izgubo te gore in izpraznitve St. Mihielskega hriba, ki je bil dne 26. julija začasno v italijanskih rokah. V objavi italijanskega generalnega štaba od 28. do 31. julija ti kraji niso imenovani. Komunikacije od 1. avgusta govori o italijanskih postojankah »v ozemlju Monte dei Sei Busi«. Torej se tiče tudi označba komunikacije z dne 2. avgusta »naša (italijanska) postojanka na Monte dei Sei Busi« le splošno ozemlja pri tem kraju. Italijanska linija se razteza tamkaj na jugozapadnem pobočju deloma v bližnji razdalji pred našimi postojankami.

Vpoklici v Italijo. RIM, 6. (Kor.) Uradno se poroča, da se prično nabori v letu 1896 rojenih še tekom 1. 1915.

Italijansko posojilo v Ameriki.

PARIZ, 5. (Kor.) Kakor se poroča iz Newyorka, se pogaja Italija sedaj v Newyorku glede najetja posojila v znesku 50 milijonov dolarjev.

S koroško-luške meje.

»Berliner Tageblatt« priobčuje naslednji dopis svojega poročevalca s koroško-luške meje, datiran 4. t. m.:

Koroška fronta — velikega vzhodnega obrambnega loka najnotrajnejši oblok, ima

svojo najzavnejšo življenjsko žilo. V tej široki dolini je dovoz na fronto lahek in tudi odprava nepotrebnih stvari se vrši brez težav. Težava se začne šele z nalogom, da se spravijo ljudje, živina in material na grebenske višine karnijsko-julijskih alp, kjer koroške zapore branijo sovražniku vpad. Samo majhen kos svoje deželne meje ima Koroška braniti proti sovražniku. Ližno deveti del, dočim

mora Tirolska braniti nekako tretji del, Goriška pa celo polovico svoje deželne meje. Toda na tej kratki, kakih 100 km dolgi fronti, ležijo dve glavni napadalni točki Italijanov: Plöckenski prelaz in fort Naborjet. Plöckenski prelaz nudi najugodnejši prehod z Beneškega v Zilsko dolino. Za njegovo posest so se vneli boji, krvavi naskoki. Utrdba Naborjet je dobro znana vsem v Benetke potujočim novoporočencem. Preden se dospe na obsejno postajo, ki se imenuje na avstrijski strani Pontebela, na italijanski pa Pontebba, se ne more zlahka prezehtati prijazna vas, in ko je kdo čital v svojem Baedekerju, da je ta Naborjet obsejna trdnjava, se najbrže ni mogel ubraniti tihemu smehljaju: Čemu ta močna zgradba proti Italiji? Čemu ta pretirana previdnost nasproti prijatelju in zavezniku? Sedaj je ta fort v vsej tiho — če se sme tako reči — ob peklenskem hrustu topovskega ognja — praznovale posebne vrste jubilej: pred par dnevi je bila proti njemu izstreljena tritisoča granata, tritisoča iz težkih in najtežjih topov, od 21 cm navzgor, ne vstevši manjših. — Tritisoč granat tega kalibra, to znaša približno težo 4000 ton. Torej 4000 meterskih stotov železa so zmletali proti utrdbi in branili vztrajajo, drže utrbo in jo bodo obdržali tudi v bodoče, pa naj sovražnik porabi še desetkrat toliko krogel. Saj se ta fort imenuje po hrabrem stotniku Henslu, ki ga je leta 1809, tako slavno branil proti Francozom.

Kdor je videl forte pri Lüttichu in Antverpnu, Gorlice in višino 419 ob Dunaju, ve, kaj zmorejo moderni topovi, ki zvišajo oklepne plošče kot lepenko, trgajo betonske pokrove kot papir in izpreminjajo njive in travnike v mesečno pokrajino, polno lijakov. Branilci Lütticha in Antwerpna niso vzdržali, celo Rusom je bil preveč peklenski ogenj pri Gorlicah in ob Dunaju — Avstrijci v nabrojskem fortu pa vztrajajo; to je preizkušnja človeške odpornosti proti raztrganju. In preizkušnja se dobro prestaja in čudovito je, kako se vse gnete k njej. Po vaseh za fronto ni več videti mladih mož in fantov, ne zato, ker bi Avstrija ne imela več moštva, marveč ker niso mogli pričakati, da bi bili poklicani, ker so silili sami naprej. Ustanovili so prostovoljna strelska krdela, kakor so tudi Tirolci vsi postali strelci. Odšli so, koroški fantje in mošje, tja, kamor mečejo Italijani svoje težke granate. Sedaj stoje ob koroških zaporah, trdno odločeni, da ne puste sovražnika niti za korak v deželo.

Ravno prihajam od ene teh zapor na planini; med dvema golima skalnatima vrhovoma je nameščeno vzvišeno poveljstvo in oskrbovalna postaja. Z veliko življenjsko žilo dol v dolini je ta planina zvezana po ozki vojni poti, toda treba je videti, kako se muči živina po tej strmi gazi. Pred majhno ozko taligo sta vprežena drug za drugim po dva ali celo po trije konji. Na vsakem vozu je naloženih le nekaj malega desk, največ 6 do 8, ali pa nekaj zvitek strešne lepenke ali nekaj vreč živil. Zdrbljen voz dol v hudo durnikovi strugi med ogromnimi skalami nas uči, da zahteva ta pot svoje žrtve. S planine na grebensko višino, kjer so postojanke, je izključena vsaka vožnja. Tovorna živina spravlja tja gori zaboje za kuhanje, ljudje pa vlačijo deske na svojih plečih. Ta vojna v gorah prevrača vse nauke fizikalčnih učnih knjig. Odločnejši, vztrajnejši in žilavejši nego žival, more človek tu prenašati razmeroma večja bremena nego tovarno živino. Videli sem črnovojnike, ki so krenili strmo pot iz doline na planino, obloženi vsak z dvema po štiri metre dolgima deskama. Premagati je bilo treba nad 1000 metrov strmine. Pot, na kateri je veliko mest tudi za neobloženega človeka neprijetnih in je neko tako mesto dobilo celo ime »Huda stopnja«. Toda zdi se, kakor bi bila zvišana pravna razteznost osvebodila tudi večje telesne sile. Enak čudež razbrzdanih neslutnih človeških moči kažejo tudi okopi in strelski jarki na višinah. Vglodani so v kamenje in niso napravljene na udobni način moderne kamenolomske tehnike. Dinamit in ekrasit se tu gori ne smeta uporabljati za razsvetljevanje, ker bi sovražniku izdala mesto dela. Na grebenskem pobočju nasproti sovražniku so se morali ljudje ponoči zakopati, brez luči, ob mesečnem in zvezdnem svitu, v temnih nočeh na slepo tipajoč; edino orodje je bila pehotna lopata, ista, ki je bila po galski zemlji. Šele kasneje so prišla diela in klavirja. Tako so se vkopali v skale in kremenove žile, granit in rulo. Ne veliko drugače nego so pred tritisoč

leti delali v egiptovskih in feničanskih rudnikih. Mojsrsko so skrita kritja v borovi goščavi. Izginjajo med kamenjem in trato sredi bohotnega slečja. Gori na gorskih vrhah pa sede artiljerijski opazovalci, ki vodijo ogenj topov za grebenom. Vzidali so se med skalne robove ter se vesele, če Italijanček brez uspeha treska v stene. Nove poti vodijo na te vrhove, vojne poti, ki so se v teh zadnjih tednih zvile krog najbolj neprehodnih sten. Planinci najdejo v bodočih mirnih časih te pokrajine že izpremenjene.

Z avstrijsko-ruskega bojišča.

DUNAJ, 7. (Kor.) Uradno se objavlja: 7. avgusta 1915, opoldne.

Med Vislo in Bugom se boji nadaljujejo. Avstrijske čete so udle v sovražne linije južno Lubartowa, nemške severozapadno in severovzhodno Lenczne.

Sicer je položaj na severovzhodu neizpremenjen.

Namestnik šefa generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Vtis padca Varšave in Ivangoroda v Italiji.

CHIASSO, 6. (Kor.) Padec Varšave in Ivangoroda je napravil v Italiji silen vtis. »Corriere della Sera« se trudi, da bi zmanjšal vrednost obeh trdnjav in proročuje, da bodo armade zveznikov, kakor hitro pridejo v notranjost Rusije, uničene. Vendar pa opozarja list četverozvoze, posebno Anglijo, da naj energično deluje proti nevarnosti poraza.

Z nemško-ruskega bojišča.

BERLIN, 7. (Kor.) Veliki glavni stan, 7. avgusta 1915:

Vzhodno bojišče.

Vzhodno Ponjiewica so se umaknili Rusi za Jaro.

Proti zapadni fronti Kovna smo napredovali. Ujetih je bilo 500 Rusov in uplenjeni dve strojni puški.

Armadi generalov Scholtza in Galiwiza ste po srditih bojih zlomili sovražni odpor med Lomžo in izlivom Buga. Skupni rezultat bojov od 4. do 6. avgusta znaša: 85 oficirjev, nad 14.200 ujetnikov, 6 topov, 8 metalcov min in 69 strojnih pušk. Obkoljevalne čete Nowogeorgijevska so prodrele do Narewa. Fort Dembe je zavzet. Z juga je dosežena Visla do Plenkowa.

V Varšavi je položaj neizpremenjen. Rusi nadaljujejo z obstreljevanjem z vzhodnega brega Visle.

Naši zrakoplovi so metali bombe na kolodvor v Novem Minsku in Siedlcach.

Jugovzhodno bojišče.

Pri in južno Ivangoroda je položaj neizpremenjen.

Med Vislo in Bugom so naskočile nemške čete pri Ruski Woli, južno Lubartowa, sovražne postojanke in izsilile severovzhodno Lenczne izhod iz jezerskih ozin.

Vrhovno armadno vodstvo.

Nemški policijski šef v Varšavi.

KOELN, 6. (Kor.) »Kölnische Zeitung« poroča: Tukajšnji policijski predsednik Glasenapp je bil poklican v isti lastnosti v nemško upravo v Varšavi.

Izpraznjevanje Rige.

LONDON, 6. (Kor.) »Morning Post« poroča iz Petrograda: Pred kratkim se je pričelo v Rigi z odstranjevanjem civilnega prebivalstva.

Z zapadnega bojišča.

BERLIN, 7. (Kor.) Veliki glavni stan, 7. avgusta 1915:

Zapadno bojišče.

V Flandriji so morali Belgijci svojo, južno Dixmuidna preko Ysere pomaknjeno postojanko deloma izprazniti.

V ozemlju Soucheza so bili odbiti napadi Francozov z ročnimi granatami; južno Leintrey je bil sovražni napad odbiti.

Vrhovno armadno vodstvo.

Lloyd George o vojni.

LONDON, 5. (Kor.) Lloyd George je izjavil na nekem zborovanju, da glede končnega izida boja nima nobenih skrbi. Temne oblake na vzhodu opazuje sicer s skrbjo, ne pa s strahom. Na obzorju vidi žarek upa: prepoved ruskega naroda. Sovražniki ne razumejo, da sami sodelujejo pri uničevanju rjastih verig, v katere je bila vkovana duša naroda. Oni delajo za Rusijo to, kar so njihovi predniki izvršili

za Francijo: oni pomagajo kovati meč, ki jih bo uničil.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 6. (Kor.) Iz glavnega štapa se javlja:

Na desnem krilu kavkaške fronte zasledujemo severno Karaklize in severovzhodno Alaškerta v neredu umikajoče se Ruse. Demonstrativni napadi Rusov v ozemlju Oltega v svrhu kritja bega levega krila, so bili odbiti ob znatnih izgubah.

Na dardanelski fronti je bil pri Ari Burnu odbit slab napad sovražnika na naše levo krilo.

Pri Seddl Bahru srditejši artiljerijski in infanterijski dvojni. Sovražni ladijski topovi in baterije na kopnem so obstreljevali brezuspešno okolico Alci Tepe in Sighindere. Naša artilerija je povzročila v bližini izkrcevališča pri Teke Burnu požar in zadela trikrat neko sovražno topničarico, ki je bila nagnjena na stran odpeljana proti Tenedu.

Sovražno lahko brodovje je bombardiralo neutrjeni kraj Kočada ob Egejskem morju. Več hiš je bilo porušeno, dve osebi ubiti.

PARIZ, 6. (Kor.) General Sarraill je bil imenovan za vrhovnega poveljnika francoske orijentske armade.

PARIZ, 5. (Kor.) Mornariško ministrstvo poroča: Dne 3. in 4. avgusta so izvršili ena oklopna in dve križarki, spremljani od iskalcev min in ladje za spuščanje letal, demonstracijo pred Sighadikom.

Turški selamlık.

CARIGRAD, 6. (Kor.) Selamlık je bil danes posebnaj sijaen, ker se ga je sultan prvič po svoji boleznji zamogel udeležiti. Slovesnost se je vršila v palači Ildiz se nahajajoči mošeji Hamidije. Sultan, ki je izgledal jako izvrstnega zdravja, se je opiral, ko je šel po stopnicah v mošejo, na vojna ministira in komornega slugo. Selamlıku sta prisostvovala vojvoda Adolf meklenburški in generalfeldmaršal von der Goltz paša. Ko je sultan stopil iz voza, je pozdravil vojvodo meklenburškega. Po obredu je sultan sprejel vojvodo. Sultan je imel pri tem veliki križec meklenburškega kronskega reda, ki mu ga je poslal vojvoda pred tremi dnevi. — Sultan je podelil vojvodi zlato Imtiazovo kolajno in srebrno vojno kolajno.

Novi predsednik portugalske republike.

LIZBONA, 7. (Kor.) Bernardin Machado je bil izvoljen za predsednika republike.

Nezgoda portugalske križarke.

LIZBONA, 6. (Kor.) Portugalska križarka »Republica« je na potu v Oporto nasledla. Uprava se, da jo bo mogoče rešiti.

Prestolonasledniška dvojica v Budimpešti.

DUNAJ, 7. (Kor.) Prestolonaslednik, nadvojvoda Karel Franc Jožef in nadvojvodinja Zita sta prispela ob 11.50 dopoldne v Budimpešto, kjer sta bila navdušeno pozdravljena. Prestolonaslednika je pozdravil imenom glavnega mesta župan dr. Barczy, nakar je prestolonaslednik tekom razgovora z njim izjavil: »Sijajni dnevi so sedaj. Mi gremo od zmage do zmage. Bog je pomagal našemu orožju. Hrabre čete so izvrševale nadčloveška dela. Plačilo ni izostalo.«

Vse ulice, kjer je šla prestolonasledniška dvojica, so bile natačeno polne občinstva, ki je prestolonasledniško dvojico viharno pozdravljalo. Mesto je bogato okrašeno z zastavami.

Odlikovanja.

DUNAJ, 7. (Kor.) Cesar je podelil viteški križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo poročniku linijske ladje Rudolffu Singlu v priznanje za hrabro in uspešno vodstvo podmorskega čolna. Generalu pehote Kövösu je bil podeljen veliki križec Leopoldovega reda z vojno dekoracijo.

Seja poljskega kluba.

DUNAJ, 6. (Kor.) Poljska centralna korespondenca poroča: Povodom osvojitve Varšave je sklical načelnik vitez Bilinski svoj poljskega kluba za ponedeljek, dne 9. t. m., na Dunaj.

Ne bodimo malodušni!

Resni, veleresni, težki so časi, ki jih preživljamo. Posebno se mi južni Slovani te monarhije vsled nastopa zavratnega dosejanja »zaveznika«, ki steza drzno roko po zemlji, ki je naša last, naša sveta

dedščina, s katero so nerazdružno spojeni naš narodni obstanek, naš kulturni napredek in naša gospodarska pozicija. Vprašanje odklonitve tega sovražnika je za nas južne Slovence v monarhiji vprašanje o »biti ali ne biti«. Dogodki, ki se odigravajo sedaj, so torej zares veliki za nas. V tej veliki igri največje zgodovinske važnosti je postavljena na kocko naša bodočnost. Ni čuda torej, da s skrbjo in nervozno nestrpnostjo sledimo dogodkom, ki se odigravajo. Zato ni tudi nič čudnega, ako je med nami tudi takih, ki se jih loteva malodušje, ki si v tej bojazni črno v črno slikajo bodočnost in ki slutijo pred seboj temo narodnega umiranja.

Proti temu malodušju nastopamo mi iz polnega prepričanja, da ni razloga za takov pesimizem. Ta naša vera ni slepa, niti ne izvira iz naravi lahkoživcev, ki žive samo za danes in prepuščajo srečnemu slučaju jutrnji dan. Je tu momentov, gotovih dejstev, na katere opiramo svojo vero.

Prvi tak moment je gotovost, da ostanemo združeni v tej monarhiji kot narodna celokupnost.

Ali proti temu dejstvu, ki ga priznavamo brez vsakega pridržka, stoji pa nasproti drugo dejstvo: dejstvo namreč: da smo se Slovani v monarhiji, počasi in s težavami sicer, ali vendar le ohranili, se razvijali in da smo napredovali brez ozira na dobro ali slabo voljo njih, ki so imeli državno upravo v rokah! A kaj pomenja to? Pomenja, da nam je v tej državi dana možnost, da se ohranjamo in razvijamo, ako je le v nas potrebne volje in energije, da primerno vporabimo te možnosti in zagotovitev svojega obstanka in napredka. So tu obstoječa dejstva, na katere moremo oslanjati svoj obstanek.

Najprej dejstvo, da tvorimo večino prebivalstva države skupno s sodržavljanji, ki jih vežejo z nami isti interesi rojstva in krvi: Slovani tvorimo večino v državi. Je torej tu naša številna moč. Poleg te imamo granitno podlago v pozitivnih državnih zakonih. Poti administracije morejo sicer izogibati se te podlage, ali odpraviti je ne morejo!! Tretje dejstvo, ki nam jamči uspehe našega boja za obstanek, je neizmerne, nepremagljive moralne sile: je to moč oživljene narodne ideje, je tu narodni princip, ki takorekoč kraljuje v sedanji dobi. Je to velik princip, ki so ga kulturni narodi Evrope zapisali na svoje zastave!

Ako nam ta vojna prinese to uresničenje, bo dosežen narodni mir, a to pomenja, da bodo morali narodi potem ustrežati svojim narodnim potrebam. »Agramer Tagblatt« je nedavno lepo povedal: »Nič ni tako silnega v svojih posledicah, tako močnega v svojih sadovih, kakor prelita kri za sveto stvar. Je pa-li svetje stvari, nego je svoboda narodov? Gotovo je, da v tej vojni zmaga narodnostni princip in prodre tudi v Avstro-Ogrski!«

Naše število, neomajni pozitivni zakoni in pa silni narodnostni princip — to so orožja, ki so nam na razpolago v našem arzenalu. Na nas je, da bomo sezali po tem orožju in da je bomo znali prav rabiti! Potem se nam ni treba bati za svojo bodočnost! Ne razburjajmo se toliko radi tega, kaj bi hotel ta ali oni birokrat ali državnik napraviti z nami in iz nas! Ta dobra ali zla volja se topi kakor sneg na soncu, čim se narodi zavedajo, kaj oni hočejo, in čim je v njih energije in spretnosti za izrabljanje današnje sredstev v dosego tega, kar hočejo!! Ne ponižujmo se s tem, da proglašamo svojo stvar odvisno le od volje poedinih ljudi, ampak kažimo z vsem svojim nastopanjem, da vse pričakujemo od moči, ki je — v nas samih! Ta lastna moč — četudi je nismo doslej razvijali tako, kakor bi jo bili morali in mogli nas je ohranjala tudi doslej in je povspevala naš razvoj.

Smeri, v katerih moramo delovati, je lepo označil češki vseučilišni profesor dr. Fran Mareš: Ne more se reči, da je pravica do eksistence malega naroda odvisna od fizične moči, nadmoči večjega naroda. Proti vsem teorijam stoji instinkt narodne samohrane.

Vsa razmotrivanja, ki bi govorila proti pravi naroda do eksistence, so ničeva pred vrhno instanco narodne samohrane. Pogoj narodne eksistence je v

Trst, V. Coroneo, vogal V. delle Acque.